

Ve čtvrtek v noci, vlastně spíše v pátek nad ránem, jsme se vrátili z finále Notování - písničkové soutěže v Praze. Pokud se ohlédnu za celým ročníkem tak, jak jsme ho stačili prožít my, určitě mi vyvstane úsměv na tváři. Na úvod však musím přiznat, že první cesta do Prahy na základní kolo Notování (leden 2010) až tak optimistická nebyla. Hlavním důvodem byly obavy. Není to tak trochu drzost, když se skupina z Jindřichova Hradce, ke všemu ještě skupina vokální, vrhne do soutěžení uprostřed Prahy? Zvláště, když o postupu rozhodují hlasy diváků? I přesto, že jsme oslovili všechny známé a kamarády, na které jsme si v Praze vzpomněli, bylo nám jasné, že "svých" fanoušků na Notování moc neuvidíme... Velkým plusem soutěže jsou však pravidla hlasování. Připomenu je pro ty, kteří jste na Notování nikdy nebyli: Každá soutěžící kapela hraje čtyři písně, o jejich postupu rozhodují diváci, kteří však musí hlasovat právě pro 8 písní. Je tak vlastně jasné, že musí dát hlasy nejen "své" kapele. Soutěžící nehlasují. Nicméně jsme se tedy vydali na cestu s tím, že poznáme nové prostředí, kamarády muzikanty a kdo ví, jak to bude dál... Velkým překvapením pro nás tedy bylo, když jsme se v základním kole umístili na druhém místě. Zabodovala tehdy hlavně písnička *Štědryk*, která se v konečném hlasování celého ročníku (200 písní) umístila na šestém místě :-). Rada Notování nás pak divokou kartou poslala do semifinále.

V květnu se už jelo do Prahy o něco lépe. Věděli jsme, jak to na Notování funguje a také jsme už věděli, že nás čeká tým nadšených a bezvadných pořadatelů! Cestou na semifinále jsme si konečně užili i pražské dopravy, neboť polovinu z celkového času, který jsme strávili na cestě, jsme prožili v pražských ulicích :-). Nebyli jsme však jediní, protože většina účinkujících přijela těsně před začátkem večera. Všichni hráli bezvadně a nám bylo jasné, že půjde do tuhého. I v semifinále se však ukázala prozíravost Rady Notování, která všechny pražské semifinálové skupiny pozvala na jeden večer a tím bylo tedy dané, že i počet fanoušků jednotlivých kapel by mohl být vyrovnaný :-). Výsledky semifinálového večera překvapily i samotné pořadatele! Dvě kapely totiž měly stejný počet hlasů a dělily se tedy společně o 1. - 2. místo. Byla to kapela **Fajn beat**

a my (

X-tet

)! Při finálovém večeru, kterým se Notování zároveň loučilo s klubem Kocour v divadle Gong, už nebylo co řešit. Sešli se zde velmi dobří muzikanti a vlastně už asi nešlo ani tak o přesné umístění. Muzikou se rozezněl celý Kocour, škoda jen, že předsálí nehučelo muzikou tak, jako v předchozích kolech, ale spíše mělo kavárenský nádech. I přes snahy pořadatelů se nepodařilo návštěvníky v předsálí příliš přesvědčit o tom, že by měli být spíše posluchači... Nicméně celý večer běžel jako na drátkách a všichni hráli jako o život! Nakonec diváci rozhodli o pořadí kapel následovně:

5. X-tet (33), 4. Al Boss (34), 3. Petr a Jitka Šottovi (35), 2. Kámen úrazu (38) a 1. Fajnbeat (40).

V závorkách jsem uvedl počet hlasů, který svědčí o tom, jak vyrovnané celé finále bylo.

V závěru mi nezývá než poděkovat všem, kdo mají s Notováním co do činění. Skutečně se zde daří naplňovat myšlenka, že nejde ani tak o soutěžení, ale o atmosféru, ve které celý večer pokaždé běží. My jsme měli vždy štěstí na dobrou partu, milé diváky. Samozřejmě patří i dík zvukařům, kteří byli výborní, **Belmondovi, Bublině, Cimburovi, Kytce** a vůbec všem, kdo stojí za pořádáním takové akce. Nezbyvá mi, než popřát Notování a všem jeho tvůrcům, aby se i v novém prostředí dařilo a s každým rokem získávalo stále lepší chuť podobně, jako dobré víno....